

องค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย

HIGH PERFORMANCE ON ORGANIZATIONAL MANAGEMENT OF PRIVATE UNIVERSITIES IN THAILAND

เสาวภา เมืองแก่น¹, รองศาสตราจารย์ ดร.จอมพงศ์ มงคลวนิช², รองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ คุณารักษ์³

Saowapha Muangkaen¹, Associate Professor Dr. Jomphonng Mongkhonvanit²,

Associate Professor Dr. Pragob Kunarak³

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม^{1,2}, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย³

saowapa_ops@thonburi-u.ac.¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยใช้แนวทางการรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยเอกสารและสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 18 คน เสริมด้วยข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative data) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 378 คน นำเสนอในรูปแบบการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย มีจำนวนหกด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศในส่วนของจัดการองค์การที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดตามภารกิจหลักของการอุดมศึกษา 2) ด้านภาวะผู้นำผู้บริหารเกี่ยวกับลักษณะของผู้นำเชิงคุณลักษณะ ผู้นำเชิงพฤติกรรม ผู้นำเชิงการบริหารจัดการ 3) ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์เกี่ยวกับการคัดเลือกสรรหาบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การธำรงรักษาบุคลากร 4) ด้านวัฒนธรรมองค์การในส่วนของวัฒนธรรมองค์การทางความคิด วัฒนธรรมองค์การทางพฤติกรรม วัฒนธรรมองค์การทางวัตถุ 5) ด้านการจัดการความรู้เกี่ยวกับการกำหนดทิศทาง เป้าประสงค์ของการจัดการความรู้ การสร้างแสวงหา การกลั่นกรองความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการถ่ายทอดความรู้ และ 6) ด้านการจัดการเทคโนโลยีในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ การยอมรับและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และนโยบายเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

คำสำคัญ: การจัดการ, มหาวิทยาลัยเอกชนไทย, องค์ประกอบของการจัดการ, องค์การแห่งความเป็นเลิศ

Abstract

The objective of this study was to examine the components of the high performance management of private universities in Thailand. The study employed qualitative methodologies, where the data were collected from related research documents, in-depth interviews of 18 key performances along with quantitative data of 378 sample units which were presented, by analytical qualification mode. The result showed that components of high performance organization management of private universities in Thailand consisted of six dimensions as follow; 1) High performance operation; on organization management were effective led to maximum performance according to higher education missions. 2) The leadership executive; behavioral and characteristic of management leadership in behavior and management are needed. 3) The human resource management; recruitment, development and personnel retention are provided. 4) The organizational culture; those

were cooperate culture in creative thoughts, behavior and objects. 5) The knowledge management; created, targeted, sought and scrutinized. 6) The Technology management was infrastructure of the information of technology, also acceptance, usage and policy.

Keywords: management, private universities, components of management, high performance organization

บทนำ

แนวคิดเกี่ยวกับองค์การแห่งความเป็นเลิศ (High Performance Organization) หรือ HPO ได้มีการกล่าวถึงอย่างแพร่หลายเนื่องด้วยสภาพแวดล้อมในปัจจุบันมีลักษณะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความซับซ้อน และคาดการณ์ล่วงหน้าได้ยาก ดังนั้นการที่จะอยู่รอดภายใต้สภาพแวดล้อมเช่นนี้ องค์การไม่สามารถปรับปรุงตนเองโดยอาศัยเพียงประสบการณ์เดิมที่เคยมีหรือปรับปรุงเพื่อรักษาสถานภาพเดิมของตนเองเท่านั้น องค์การจำเป็นต้องแสวงหารูปแบบขององค์การที่มีความสามารถในการปรับตัว เพื่อให้การบริหารจัดการประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2551) ผู้บริหารทุกองค์การทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีความมุ่งหวังที่จะพัฒนาองค์การของตนให้โดดเด่นและมีความเป็นเลิศเพื่อที่จะทำให้องค์การประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน (Decharin, 2006) องค์การธุรกิจเอกชนจึงให้ความสำคัญกับระบบการบริหารจัดการคุณภาพแบบองค์รวม โดยมุ่งสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของลูกค้ารวมทั้งคำนึงถึงประสิทธิภาพของการลงทุน องค์การทางการศึกษาก็เช่นเดียวกันที่เน้นเรื่องความรู้ ความสามารถของกำลังคน และภูมิปัญญาของประเทศ มีความต้องการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีความเป็นเลิศ บรรลุเป้าหมาย ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8-12 (พ.ศ. 2540-2564) ได้มุ่งเน้นให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ สร้างคนที่มีคุณภาพเพื่อมุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานสากลและนำพ่องค์การไปสู่ความเป็นเลิศ

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐหรือมหาวิทยาลัยเอกชน เป็นสถาบันการศึกษาทางสังคมและเป็นองค์การสาธารณะซึ่งมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จึงต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับคุณภาพการศึกษา ปัจจุบันมีสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น 172 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐ จำนวนรวม 81 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน วิทยาลัยเอกชน และสถาบันเอกชน จำนวนรวม 71 แห่ง และยังมีวิทยาลัยชุมชนอีกจำนวน 20 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558) จากอัตราการขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษาทำให้เกิดการแข่งขันกันสูง ทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยตนเอง โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐที่ถูกผลักดันให้ออกนอกระบบและได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล ประกอบกับมีอำนาจตั้งหน่วยงานต่าง ๆ และสามารถกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยได้เอง ในขณะที่มหาวิทยาลัยเอกชนก็มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาของประเทศ สามารถ ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในการจัดการศึกษาด้วยเช่นกันแต่มหาวิทยาลัยเอกชนมิได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล จึงต้องพึ่งพาตนเอง นั่นคือการลงทุนส่วนตัว (private investment) ในการจัดการศึกษาและพัฒนาต่าง ๆ ให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ทั้งจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) (ประเมินทุกปี) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) (ประเมินทุกห้าปี) หากกล่าวถึงการเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศแล้ว ตัวบ่งชี้ที่ดีของการตอบแทนทางสังคมคือ “คุณภาพ” ของการศึกษาที่สถาบันศึกษานั้นสร้างขึ้น (อุทัย ดุลยเกษม, 2553: 62 – 63)

มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก ขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ ล้วนให้ความสำคัญกับคุณภาพการศึกษาในภาพรวมมากขึ้นเพราะการแข่งขันด้านการศึกษาที่มีมากขึ้นด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าจะมีหน่วยงานและองค์การที่เข้ามาประเมินติดตามตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของมหาวิทยาลัยเอกชน คือ สกอ. (ประเมินทุกปี) และ สมศ. (ประเมินทุกห้าปี) แม้มติมหาวิทยาลัยเอกชนขนาดใหญ่ที่เชื่อกันว่ามีศักยภาพและความพร้อมในด้านทรัพยากรต่าง ๆ ประกอบ

กับมีผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) จาก สมศ. ค่าเฉลี่ยผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก ก็ยังมีบางตัวบ่งชี้ที่อยู่ในระดับพอใช้ และต้องได้รับการพัฒนาเพื่อสู่ความเป็นเลิศต่อไป ดังนั้นมหาวิทยาลัยเอกชนจึงควรหาแนวทางหรือระบบการบริหารจัดการที่ทำให้องค์กรสามารถจัดการกับการเปลี่ยนแปลงพร้อมรับกับทุกสถานการณ์ และเสริมสร้างความสามารถในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพโดดเด่น มีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งทั้งสามแห่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนขนาดใหญ่ มีอายุในการจัดตั้งมากกว่า 30 ปี มีจำนวนนักศึกษาตั้งแต่ 10,000 คน มีการจัดการศึกษาทั้งหลักสูตรภาคภาษาไทยและหลักสูตรนานาชาติ และมีผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ผ่านในระดับดีมาก เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบและคุณลักษณะของการจัดการองค์การที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศบรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศในการบริหารมหาวิทยาลัยเอกชนไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (qualitative research) และเสริมด้วยข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative data)

เครื่องมือที่ใช้

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างตามกรอบการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับให้เหมาะสมตามสถานการณ์ของผู้ถูกสัมภาษณ์ ร่วมกับการศึกษาวิจัยเอกสารและบริบทของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยที่ใช้ในการศึกษา
2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับกลุ่มตัวอย่างภายใต้กรอบการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย
 - 1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 1 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหารระดับสูงจากหน่วยงานต้นสังกัดที่กำหนดนโยบายและกำกับดูแลคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้บริหารจากสภาการศึกษา ผู้บริหารจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
 - 2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหาร นักวิชาการ ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยกลุ่มตัวอย่าง สามแห่ง คือ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยสยาม
2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มตัวอย่างจำนวน สามแห่ง คือ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน โดยการเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง ตามสัดส่วน และการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยวิธีของ Taro Yamane

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะแบ่งข้อมูลที่รวบรวมมาได้ออกเป็นส่วน ๆ ตามลักษณะและประเภทของข้อมูล ทั้งที่ได้จากการวิจัยเอกสาร และจากการสัมภาษณ์เชิงลึก
 - 1) ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเอกสาร โดยการทบทวนวรรณกรรมจากเอกสาร ตำรา งานวิจัย วารสาร วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ และการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยจะคัดกรอง จัดกลุ่ม และวิเคราะห์เนื้อหาพร้อมกับบูรณาการเข้ากับข้อมูลจากการวิจัยเอกสาร

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม เพื่อเป็นส่วนเสริมให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผสานกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพ และใช้ในการสร้างข้อสรุป (สุภางค์ จันทวานิช, 2552, น. 129-133) ด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบองค์ประกอบและคุณลักษณะของการเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนไทยที่มีความเป็นเลิศ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สองกลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหารระดับสูง จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จากสภาการศึกษา จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และจากสถาบันอุดมศึกษารัฐและเอกชน และกลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหาร นักวิชาการ ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยกลุ่มตัวอย่าง สามแห่ง คือ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยสยาม พร้อมกับการศึกษาวิจัยเอกสาร รวมถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการเก็บแบบสอบถามความคิดเห็นกับผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมาเสริมและบูรณาการร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ ภายใต้กรอบการศึกษา พบว่าองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย มีหกด้าน ประกอบด้วย การปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ ภาวะผู้นำผู้บริหาร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ วัฒนธรรมองค์กร การจัดการความรู้ และการจัดการเทคโนโลยี โดยสรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ด้านการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ พบว่าความเป็นเลิศและการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยเกิดจากการจัดการองค์การที่มีประสิทธิภาพเสริมสร้างให้มหาวิทยาลัยเอกชน จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพมาตรฐานตามพันธกิจหลักของการอุดมศึกษา สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ สร้างความเชื่อมั่นต่อสถานประกอบการที่รับบัณฑิตเข้าทำงาน อีกประการที่สำคัญความเป็นเลิศของการอุดมศึกษาจะมากำกับการสร้างผลงานวิชาการและการวิจัยให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้การจัดการที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยเกิดจากผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์การเป็นสำคัญด้วยกระบวนการบริหารจัดการและการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบมีแบบแผนที่สามารถยึดเป็นแนวปฏิบัติที่ดีเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งพัฒนาองค์การ และมหาวิทยาลัยเอกชนไทยจะก้าวไปข้างหน้าต้องแสวงหาพันธมิตรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์การทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้การบริหารจัดการงานต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเป็นเครื่องมือช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดก่อให้เกิดคุณภาพทางการศึกษาและนำมหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่ความเป็นเลิศ

2. ด้านภาวะผู้นำผู้บริหาร พบว่าภาวะผู้นำผู้บริหารมีความสำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในการนำพาและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่แนวทางการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ คือ ผู้บริหารทุกระดับ โดยเฉพาะผู้นำสูงสุดนั้นคืออธิการบดี ด้วยการพิจารณาจากองค์ประกอบ สามประการ คือ ภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะที่มีความรู้ความสามารถพิเศษ มีบุคลิกภาพที่สง่าเพียงพร้อมเป็นนักคิดเชิงกลยุทธ์ คิดนอกกรอบ มีความรอบรู้และเชื่อมั่นในทีมงาน ภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรมเป็นผู้นำที่มีทิศทางดำเนินงานชัดเจน มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ทันสมัย มุ่งทั้งงานและมิตรสัมพันธ์อย่างสมดุล และภาวะผู้นำเชิงการบริหารจัดการเป็นผู้นำที่เข้าใจบริบทความเป็นอุดมศึกษาเอกชน คิดแล้วต้องทำได้ เห็นภาพอนาคต ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

3. ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ พบว่าทรัพยากรมนุษย์เป็นทรัพยากรหลักที่มีความสำคัญมากที่สุดในการปฏิบัติงาน พัฒนางาน และพัฒนาองค์การ มหาวิทยาลัยเอกชนไทยจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์อย่างเป็น

ระบบเพื่อให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนไทยมีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศควรพิจารณาจากองค์ประกอบ สามประการ คือ การคัดเลือกสรรหาบุคลากรที่มีคุณภาพเข้ามาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ทั้งบุคลากรหลักและบุคลากรสายสนับสนุน หรือเชิญผู้มีชื่อเสียงเข้ามาเป็นอาจารย์ การพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มมูลค่าให้บุคลากรโดยเฉพาะบุคลากรหลักที่ต้องพัฒนาทั้งคุณวุฒิ ผลงานวิชาการ งานวิจัย ส่วนบุคลากรสายสนับสนุนต้องพัฒนาทั้งด้านการปฏิบัติงาน ด้านความคิด มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรรายคณะ สาขา หน่วยงาน และรายบุคคลที่ชัดเจนตามสายงานและหลักสูตรที่จัดการศึกษา และการธำรงรักษาบุคลากรเพื่อสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีความรู้สึกรักและเกิดความผูกพันต่อองค์กร

4. ด้านวัฒนธรรมองค์กร พบว่าวัฒนธรรมองค์กรมีความสำคัญมากในการส่งเสริมสนับสนุนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่แนวทางการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศด้วยการพิจารณาจากองค์ประกอบ สามประการ คือ วัฒนธรรมองค์กรทางความคิดซึ่งเกิดจาก ค่านิยมร่วม ความเชื่อ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน อาทิ ในเรื่องของความตั้งใจในการทำงาน ความศรัทธาในวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรมในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ทำงานร่วมกันเป็นทีม การสร้างค่านิยมให้บุคลากร มุ่งพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาองค์กร ส่วนวัฒนธรรมองค์กรทางพฤติกรรมเป็นภาพรวมของรูปแบบการแสดงออก การสื่อสาร การปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรจะมีแบบแผนตามบริบทของการจัดการศึกษา มีการพัฒนาทักษะวิชาชีพ มีการเพิ่มพูนองค์ความรู้อยู่เสมอ และสร้างเป็นแนวปฏิบัติที่ดีกับสมาชิก และวัฒนธรรมองค์กรทางวัฒนธรรมวัฒนธรรมนั้นคือต้องสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ มีความทันสมัย จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน การเรียนรู้ อันเป็นมิติที่กำหนดรูปแบบแนวทางการปฏิบัติตนของสมาชิกเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ

5. ด้านการจัดการความรู้ พบว่าการจัดการความรู้สำหรับองค์กรทางการศึกษา มีความสำคัญมากสามารถส่งเสริมผลักดันให้องค์กรมหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่การปฏิบัติงานที่เป็นเลิศได้อย่างแน่นอน ด้วยองค์ประกอบ สามประการ คือ การกำหนดทิศทางการเป้าหมายของการจัดการความรู้อย่างชัดเจน เป็นระบบ และมีหน่วยงานรับผิดชอบชัดเจนในการกำกับติดตามและสร้างความตระหนักรู้แก่บุคลากรรวมถึงนักศึกษา การสร้างการแสวงหาและการกลั่นกรองความรู้อันเป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ทั้งในระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร มหาวิทยาลัยนับเป็นแหล่งเรียนรู้ชั้นสูง ขนาดใหญ่ ต้องมีการเสริมสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาทิ จัดสัมมนาเชิงวิชาการเพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรและนักศึกษา จัดให้มีระบบอิเล็กทรอนิกส์และการเรียนการสอนที่ทันสมัย ด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือช่วยให้การจัดการความรู้เกิดประสิทธิภาพ

6. ด้านการจัดการเทคโนโลยี พบว่าการจัดการเทคโนโลยี โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันมีบทบาทและมีความสำคัญมากที่สุด มหาวิทยาลัยเอกชนไทยจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยพิจารณาองค์ประกอบ สามประการ คือ โครงสร้างพื้นฐานของเทคโนโลยีสารสนเทศ อาทิ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ ต้องมีความพร้อมใช้งานมีความทันสมัยครอบคลุมทั่วถึง การสร้างการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารและปฏิบัติงานทุกระดับ และการกำหนดนโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งด้านการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการองค์กรที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายประเทศไทยให้เป็น Thailand 4.0 จึงจะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนไทยมีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการเก็บแบบสอบถามความคิดเห็นกับบุคลากรที่เป็นผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน ของมหาวิทยาลัยเอกชน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยสยาม ที่มีต่อองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย สรุปได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย เอกชนไทย โดยภาพรวม

n=378

กรอบ การศึกษา	มหาวิทยาลัย รังสิต			มหาวิทยาลัย ศรีปทุม			มหาวิทยาลัย สยาม			ภาพรวมทั้ง 3 มหาวิทยาลัย		
	\bar{X}	SD	แปล ผล	\bar{X}	SD	แปล ผล	\bar{X}	SD	แปล ผล	\bar{X}	SD	แปล ผล
	1. การ ปฏิบัติงาน ที่เป็นเลิศ	4.317	0.433	มากที่สุด	4.147	0.504	มากที่สุด	4.160	0.531	มากที่สุด	4.244	0.478
2. ภาวะผู้นำ ผู้บริหาร	4.474	0.459	มากที่สุด	4.301	0.506	มากที่สุด	4.320	0.557	มากที่สุด	4.428	0.710	มากที่สุด
3. การบริหาร ทรัพยากร มนุษย์	4.406	0.445	มากที่สุด	4.301	0.539	มากที่สุด	4.244	0.688	มากที่สุด	4.346	0.532	มากที่สุด
4. วัฒนธรรม องค์การ	4.170	0.520	มากที่สุด	4.202	0.476	มากที่สุด	4.042	0.607	มากที่สุด	4.149	0.533	มากที่สุด
5. การจัดการ ความรู้	4.223	0.538	มากที่สุด	4.204	0.532	มากที่สุด	4.114	0.587	มากที่สุด	4.194	0.548	มากที่สุด
6. การจัดการ เทคโนโลยี	4.366	0.523	มากที่สุด	4.341	0.506	มากที่สุด	4.316	0.604	มากที่สุด	4.349	0.537	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.326	0.486	มากที่สุด	4.249	0.511	มากที่สุด	4.199	0.596	มากที่สุด	4.285	0.556	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน ของมหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยสยาม ที่มีต่อองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ในด้านการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ ภาวะผู้นำผู้บริหาร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ วัฒนธรรมองค์การ การจัดการความรู้ และการจัดการเทคโนโลยี โดยภาพรวมของทั้งสามแห่ง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.285 อยู่ในระดับมากที่สุด และข้อมูลที่ได้รับมีการกระจายตัวน้อยมาก (SD=0.556)

องค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย

จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาจากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งสองกลุ่ม พร้อมกับนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นกับผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มตัวอย่าง บูรณาการเข้ากับผลการวิจัยเชิงคุณภาพตามกรอบการศึกษา สรุปได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 องค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย

กรอบการศึกษา	ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	สรุป
การปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ	ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก และการศึกษาเอกสาร พบว่ามิติด้านการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ เป็นองค์ประกอบหลักที่จะนำมหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่ความเป็นเลิศ	ค่าเฉลี่ย 4.244 ระดับมากที่สุด	มีความสอดคล้อง เหมาะสมเป็นองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศ
ภาวะผู้นำผู้บริหาร	ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก และการศึกษาเอกสาร พบว่ามิติด้านภาวะผู้นำผู้บริหาร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากที่สุดที่จะนำพาและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ	ค่าเฉลี่ย 4.428 ระดับมากที่สุด	มีความสอดคล้อง เหมาะสมเป็นองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศ
การบริหารทรัพยากรมนุษย์	ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก และการศึกษาเอกสาร พบว่ามิติด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากที่สุดที่จะนำพาและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ	ค่าเฉลี่ย 4.346 ระดับมากที่สุด	มีความสอดคล้อง เหมาะสมเป็นองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศ
วัฒนธรรมองค์กร	ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก และการศึกษาเอกสาร พบว่ามิติด้านวัฒนธรรมองค์กร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากที่สุดที่จะนำพาและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ	ค่าเฉลี่ย 4.149 ระดับมาก	มีความสอดคล้อง เหมาะสมเป็นองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศ
การจัดการความรู้	ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก และการศึกษาเอกสาร พบว่ามิติด้านการจัดการความรู้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากที่สุดที่จะนำพาและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ	ค่าเฉลี่ย 4.194 ระดับมาก	มีความสอดคล้อง เหมาะสมเป็นองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศ
การจัดการเทคโนโลยี	ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก และการศึกษาเอกสาร พบว่ามิติด้านการจัดการเทคโนโลยี เป็นองค์ประกอบสำคัญมากที่สุดที่จะนำพาและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ	ค่าเฉลี่ย 4.349 ระดับมากที่สุด	มีความสอดคล้อง เหมาะสมเป็นองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศ
สรุปภาพรวม	ทุกมิติเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญและจำเป็นที่ส่งเสริมผลักดันให้มหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่ความเป็นเลิศ	ค่าเฉลี่ยภาพรวม 4.285 ระดับมากที่สุด	มีความสอดคล้อง เหมาะสมเป็นองค์ประกอบและต้นแบบการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย

จากตารางที่ 2 ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งสองกลุ่ม พร้อมกับนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นกับผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน ของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มตัวอย่าง บูรณาการเข้ากับผลการวิจัยเชิงคุณภาพตามกรอบการศึกษา พบว่ามิติด้านการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ ภาวะผู้นำผู้บริหาร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการเทคโนโลยี มีความสอดคล้อง เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะนำมหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่ความเป็นเลิศ ส่วนมิติด้านวัฒนธรรมองค์กร และการจัดการความรู้ มีความสอดคล้อง เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะนำมหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่ความเป็นเลิศ โดยสรุปภาพรวมทั้งหกมิติมีความสอดคล้อง เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญและจำเป็นในการส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้มหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่ความเป็นเลิศ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย เกิดจากการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ภาวะผู้นำผู้บริหาร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ วัฒนธรรมองค์กร การจัดการความรู้ และการจัดการเทคโนโลยี ผู้วิจัยจึงขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

การปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยเกิดจากการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศตามภารกิจหลักของการอุดมศึกษา ทั้งด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่าทุกภารกิจต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ความเป็นเลิศจะเกิดขึ้นได้ย่อมมาจากผู้บริหารทุกระดับที่ใช้ภาวะความเป็นผู้นำเพื่อเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนโดยเฉพาะบุคลากรหลักของมหาวิทยาลัย นำมาซึ่งความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ การสร้างงานวิจัย รวมถึงบุคลากรสายสนับสนุนก็เป็นกำลังสำคัญอย่างมากในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่การปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภลักษณ์ เศษระพานิช (2550) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาระบบการบริหารที่มุ่งความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าระบบการบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และแนวปฏิบัติในแต่ละองค์ประกอบย่อย โดยองค์ประกอบหลักของระบบการบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน รวมถึงสอดคล้องกับแนวคิดของ Jupp, Vivienne and Younger, Mark P (2004) ที่กล่าวว่างค์การที่มีความเป็นเลิศควรเป็นองค์การที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพสูง เป็นองค์การที่มีผู้นำที่มีความมุ่งมั่นและกล้าหาญรวมถึงการเป็นองค์การที่ให้ความสำคัญต่อการเติบโตและพัฒนาของบุคลากร มีการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ บุคลากรร่วมกันสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งพัฒนางาน พัฒนางานองค์กร โดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศที่ทันสมัยเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและผลักดันให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกือบทุกคนมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยจะเกิดขึ้นได้ต้องมีพันธมิตร และแสวงหาเครือข่ายความร่วมมือในด้านต่าง ๆ กับหน่วยงาน องค์กร สถานประกอบการ ทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังเช่น มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยสยาม ได้มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งด้านวิชาการ บริการวิชาการ สหกิจศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่องทุกปี อย่างไรก็ตามการสร้างมหาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีความเป็นเลิศได้นั้น จึงมีองค์ประกอบหลายด้าน ด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณรวมถึงด้านอื่น ๆ ที่มีส่วนเชื่อมโยงส่งผลต่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย เพื่อให้มีคุณภาพเป็นรากฐานที่มั่นคงแข็งแรงและนำพาประเทศไทยให้มีการพัฒนาการศึกษาเป็นที่ยอมรับในระดับสากลต่อไป

ภาวะผู้นำผู้บริหาร มีความสำคัญมากที่สุด ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญอันนำพาและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่ความเป็นเลิศได้สำเร็จ ผู้บริหารทุกระดับโดยเฉพาะอธิการบดีที่เป็นผู้นำสูงสุด มีความสำคัญที่สุดตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามผู้บริหารทุกระดับก็ต้องมีภาวะผู้นำจึงจะช่วยขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีการ

ปฏิบัติงานที่เป็นเลิศได้ ประกอบด้วย *ภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะ* เป็นผู้นำที่มีความรู้ในศาสตร์และสายงานวิชาการที่เป็นที่ยอมรับและเชื่อมั่นของทีมงาน มีบุคลิกภาพที่ดี และมีความสามารถในการจัดการ เป็นนักคิดเชิงกลยุทธ์ ที่ยึดประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ *ภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรม* เป็นผู้นำที่มีทิศทางการทำงานชัดเจน วิสัยทัศน์กว้างไกล เป็นผู้นำที่มุ่งงานพร้อมมุ่งมั่นมิตรสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชาไปพร้อมกัน ซึ่งต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารจัดการองค์การจึงจะมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด และ *ภาวะผู้นำเชิงการบริหารจัดการ* เป็นผู้นำที่สามารถจัดการกับความไม่แน่นอนและข้อจำกัดในทุกสถานการณ์ สามารถตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี รวมถึงกระแสโลกาภิวัตน์ อันส่งผลกระทบต่อองค์การทั้งทางตรงและทางอ้อม คุณลักษณะของผู้นำจึงมีความสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์เชิงการบริหารจัดการ มีแนวคิดเชิงกลยุทธ์เพื่อจัดการแก้ไขวิกฤติต่าง ๆ ในทุกสถานการณ์ได้เป็นอย่างดี และยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fulston Schools (2012) ได้นำเสนอรูปแบบสำหรับความเป็นเลิศของสถานศึกษาซึ่งจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความท้าทายของผู้นำในการสื่อสารคุณค่า ความเชื่อในการกำหนดทิศทาง การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน รวมถึงการกำหนดชี้วัดการประเมินผลการปฏิบัติงานที่สนับสนุนผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสีย การประชาสัมพันธ์ด้านนวัตกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมาและความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้นผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนไทยจึงเป็นแกนกลางของการบริหารจัดการ การพัฒนา และการเจริญเติบโต ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำสูงจึงมีความสำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในการนำพาขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่แนวทางการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีความสำคัญมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทรัพยากรอื่น ๆ ในองค์การ ทรัพยากรมนุษย์เป็นมิติที่เสริมสร้าง พัฒนา รักษา คงไว้ของบุคคลในองค์การ เพื่อให้มีผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ มหาวิทยาลัยเอกชนไทยต้องมีการบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างเป็นระบบจึงจะช่วยขับเคลื่อนนำพาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศได้ซึ่งต้องดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้ **การคัดเลือกสรรหาบุคลากร**ที่ดีมีประสิทธิภาพและมีความสามารถเข้ามาปฏิบัติงาน **การพัฒนาบุคลากร**เป็นประเด็นที่ส่งเสริมบุคลากรให้เกิดคุณภาพ เพิ่มมูลค่าให้บุคลากรเพื่อความสำเร็จและความเป็นเลิศในการปฏิบัติงาน มีผลงานเด่นชัดเป็นที่ประจักษ์ต่อสังคม การพัฒนาบุคลากรมีหลากหลายรูปแบบทั้งด้านทักษะการทำงาน ด้านความคิดและวิธีการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในสังคม พัฒนาเชิงวิชาการให้กับอาจารย์ผู้สอนทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ การสร้างผลงานวิชาการ ตลอดจนการทำงานวิจัยอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง **และการธำรงรักษาบุคลากร**ที่ดีไว้ให้อยู่คู่กับองค์การเพื่อเป็นทุนมนุษย์ที่มีค่าในการสร้างงาน พัฒนางค์การ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกมีการกำหนดนโยบายเชิงรุกด้วยการจงใจให้คนเก่งไหลเข้ามาเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย กระบวนการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีความรู้สึกผูกพันต่อองค์การ ส่งผลให้บุคลากรเต็มใจตั้งใจในการปฏิบัติงานเพื่อร่วมกันทำงานและขับเคลื่อนองค์การไปสู่การปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ ซึ่งสอดคล้องกับ EFQM (2010) ได้กล่าวถึงโมเดลความเป็นเลิศ (excellence model) ของมูลนิธิยุโรปเพื่อการบริหารคุณภาพโดยในด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล (people) องค์การต้องเน้นการสร้างคุณค่าของบุคลากรในหน่วยงานเพื่อช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ร่วมกันระหว่างเป้าหมายองค์การและส่วนบุคคล โดยการส่งเสริมความเป็นธรรมและความเสมอภาคของบุคคล โดยเลือกคนที่มีทัศนคติที่ดีเหมาะสมกับงาน รวมถึงการเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ การสนับสนุนส่งเสริมการทำงานเป็นทีม สื่อสารปฏิสัมพันธ์กับบุคลากรอย่างทั่วถึง เพื่อให้ทราบเป้าหมาย และจุดประสงค์ขององค์การ ด้วยการให้รางวัล การดูแลความเป็นอยู่ของบุคลากร เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นช่วยให้บุคลากรสามารถใช้ทักษะ ความรู้ให้เกิดประโยชน์ในภาพรวมขององค์การ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Salmi (2009) ที่กล่าวว่าทรัพยากรบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนามหาวิทยาลัยต้องมีวิธีการที่สามารถดึงดูดบุคคลผู้มีความสามารถพิเศษให้มาทำงานจำนวนมากเพื่อที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่เป็นที่ยอมรับ ด้วยการสร้างบรรยากาศของมหาวิทยาลัยให้เป็นสากล (internationalization) สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ตั้งแต่อาคารเรียน หอพัก การคมนาคม การสื่อสาร การมีเครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี สื่อการเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ทันสมัย ส่งเสริม

การศึกษาค้นคว้าวิจัยขั้นสูง ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ส่งเสริมการจูงใจผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์สาขาวิชาเฉพาะ ให้เข้าร่วมปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น สิ่งสำคัญที่เป็นประจักษ์ของความเป็นเลิศตั้งที่มหาวิทยาลัยเอกชนชั้นนำของโลก (ประชาคมมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด) ด้วยการระดมทุนมูลค่ามหาศาลเพื่อจัดสรรทรัพยากรทุกสาขาวิชาชีพที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย พร้อมสนับสนุนพัฒนาทรัพยากรของมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศเป็นที่ยอมรับในระดับโลก โดยปกติทั่วไปมหาวิทยาลัยไหนที่มีจำนวนนักศึกษามากเชื่อกันว่าจะมีรายได้เพิ่มมากขึ้น แต่ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดยังมีนักศึกษาจำนวนมากยังต้องใช้ทรัพยากรและมีค่าใช้จ่ายต่อหัวเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ZHOU Yuan (2013) ได้ทำการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศจีน (Shandong International University, Weihai, China) พบว่าการจะให้การเรียนการสอนสู่ความเป็นเลิศได้ต้องเพิ่มการลงทุนพร้อมพัฒนาบุคลากรให้อยู่ในระดับแนวหน้าจึงจะนำพามหาวิทยาลัยเอกชนสู่ความเป็นเลิศได้ ในส่วนของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นต้นแบบในการทุ่มทุนในการสรรหา การพัฒนาบุคลากร รวมถึงการพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้ และการค้นคว้าวิจัย เพื่อการพัฒนาแบบยั่งยืนที่สนองตอบความต้องการของท้องถิ่น และการแก้ปัญหาของสังคม ส่งเสริมนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ของการเป็นผู้นำทางวิชาการ การพัฒนาองค์การให้มีความมั่นคง และมุ่งเน้นคุณภาพให้เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนในระดับแนวหน้าของประเทศไทย

วัฒนธรรมองค์การ มหาวิทยาลัยเอกชนต้องสร้างวัฒนธรรมองค์การที่เข้มแข็งจึงจะสามารถส่งเสริมสนับสนุนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศได้ ซึ่งประกอบไปด้วย **วัฒนธรรมองค์การทางความคิด** เป็นส่วนสำคัญในการสร้างค่านิยม ความเชื่อ ความศรัทธาให้กับสมาชิกขององค์การผ่านกระบวนการบริหารจัดการขององค์การจากผู้บริหารไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์การทางความคิด วัฒนธรรมองค์การทางความคิดที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับบริบท ภารกิจ เป้าประสงค์ และจุดประสงค์ของแต่ละองค์การ การสร้างวัฒนธรรมองค์การทางความคิดให้เป็นค่านิยมร่วม เพื่อส่งผลต่อการปฏิบัติงานในเรื่องของความตั้งใจ ความคิดริเริ่ม ความรับผิดชอบ การตัดสินใจ มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนความรักความศรัทธาในงานที่ปฏิบัติ สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมที่มีความคิดที่จะพัฒนานตนเอง พัฒนางานตามความคาดหวังขององค์การ ค่านิยมดังกล่าวจะถูกสื่อสารถ่ายทอด เผยแพร่ ปลูกฝัง หล่อหลอม ยึดถือปฏิบัติสืบทอดจากรุ่นต่อรุ่นจนเกิดเป็นค่านิยมร่วมของสมาชิกทั้งองค์การ สอดคล้องกับจุฑา เทียนไทย (2550) ที่ได้นำเสนอถึงปัจจัยความสำเร็จในการบริหารมหาวิทยาลัยจะต้องมีวัฒนธรรมการทำงานขององค์การที่เป็นวัฒนธรรมที่ดีมีคุณค่าแก่สังคม วัฒนธรรมองค์การมักเกิดจากผู้ที่ต้องเป็นคนกำหนด เริ่มจากอธิการบดี สภามหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มแรกโดยเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางเป้าหมายในการปฏิบัติงานให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์การที่ส่งเสริมความเป็นเลิศให้กับมหาวิทยาลัย และยังสอดคล้องกับ COE (2010) ที่ได้กล่าวถึงการเป็นศูนย์ความเป็นเลิศขององค์การ (center for organizational excellence) จะต้องมียุทธศาสตร์ที่มีความสามารถพิเศษโดยเฉพาะวัฒนธรรมองค์การด้านวัฒนธรรมการทำงาน มีวิธีการสร้างแรงจูงใจผู้ปฏิบัติงานทุกคนให้ใช้ความสามารถพิเศษเพื่อการบรรลุความเป็นเลิศขององค์การ การส่งเสริมบรรยากาศในการทำงาน ด้วยการสนับสนุนจากผู้บริหาร ดังนั้นวัฒนธรรมองค์การทางความคิดของมหาวิทยาลัยที่ถูกปลูกฝัง หล่อหลอม จนทำให้สมาชิกขององค์การยึดถือปฏิบัติสืบทอดจากผู้บริหารสู่สมาชิกขององค์การจนกลายเป็นค่านิยมร่วม เป็นจุดแข็งขององค์การในการเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาวัฒนธรรมองค์การทางความคิดจึงเป็นประเด็นสำคัญที่นำมหาวิทยาลัยเอกชนไทยไปสู่การปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ **วัฒนธรรมองค์การทางพฤติกรรม** เป็นการแสดงออก การแต่งกาย การสื่อสาร ซึ่งเป็นรากฐานที่กำหนดทัศนคติพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม วัฒนธรรมองค์การเปรียบเสมือนหลักที่ยึดองค์การให้พฤติกรรมของสมาชิกอยู่ในบริบทเดียวกัน ไม่แตกสลายยังคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมขององค์การ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมีแนวทางในการเสริมสร้างให้เกิดวัฒนธรรมองค์การทางพฤติกรรมให้เกิดแนวปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันให้เป็นไปตามความคาดหวังขององค์การ เพื่อนำมหาวิทยาลัยเอกชนไทยสู่ความเป็นเลิศ และ **วัฒนธรรมองค์การทางวัตถุ** ประกอบด้วยอาคารสถานที่ ครุภัณฑ์ทางการศึกษา

และสิ่งสนับสนุนทางการศึกษาที่เป็นตัวกำหนดความเคยชินในการดำเนินงานในองค์กร ความสะดวกในการใช้สถานที่ บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในองค์กรรวมถึงความทันสมัยของอุปกรณ์ วัสดุ อุปกรณ์ที่มีอยู่ในองค์กรเป็นตัวกำหนดรูปแบบแนวทางการปฏิบัติของสมาชิกองค์กรโดยรวม ส่งผลให้สมาชิกองค์กรต้องปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน เกิดทักษะความชำนาญจากความเคยชินในการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย ดังเช่น มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยสยาม ได้จัดสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ภายในมหาวิทยาลัยที่สวยงาม ร่มรื่น เหมาะในการเป็นแหล่งเรียนรู้ พร้อมจัดสิ่งสนับสนุนทางการเรียนรู้ และการปฏิบัติของบุคลากรอย่างเพียงพอ ทันสมัย นับเป็นจุดแข็ง ที่เป็นภาพรวมในการส่งเสริมสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยเอกชนไทยมีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ

การจัดการความรู้ องค์กรมหาวิทยาลัยถือเป็นแหล่งเรียนรู้ขนาดใหญ่การส่งเสริมให้เกิดการจัดการความรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นและควรทำ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน ที่มีความตระหนักและให้ความสำคัญจะสามารถพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศได้ ประกอบไปด้วย **การกำหนดทิศทางเป้าหมายของการจัดการความรู้** มีหน่วยงานรับผิดชอบชัดเจนในการกำกับติดตามและสร้างความตระหนักแก่บุคลากร การสร้างการแสวงหาและการถ่วงรองความรู้อันเป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ทั้งในระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร เสริมสร้างความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารยุคใหม่จึงตระหนักโดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดกระบวนการจัดการความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วน**การสร้าง การแสวงหา การถ่วงรองความรู้ ตลอดจนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการถ่ายทอดความรู้** เพื่อให้องค์ความรู้อยู่คู่กับองค์กรใช้เป็นกลยุทธ์ในการแข่งขัน การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน รวมถึงต้องสามารถเผยแพร่องค์ความรู้ให้แก่ชุมชน สังคม และผู้สนใจได้ด้วยอันจะนำไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ สามารถพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีความเป็นเลิศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Salami (2009) ได้อธิบายความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย เป็นคุณสมบัติของมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ใหม่ การมีคณาจารย์และนักศึกษามีความสามารถสูง มีเงินทุนและทรัพยากรที่เพียงพอ มีโครงสร้างพื้นฐานทางการวิจัยระดับแนวหน้า มีการบริหารจัดการที่เหมาะสมและมีการใช้ทรัพยากรร่วมกันภายในสถาบัน โดยจำแนกระดับของมหาวิทยาลัยไว้ สามระดับ ได้แก่ (1) มหาวิทยาลัย คือสถาบันอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ในการสอนถ่ายทอดองค์ความรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ (2) มหาวิทยาลัยวิจัย คือมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญกับการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยใช้กระบวนการวิจัยในการสร้างและถ่ายทอดความรู้ใหม่และการผลิตบัณฑิต และ (3) มหาวิทยาลัยชั้นนำ คือมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญกับการสร้างองค์ความรู้ใหม่ และการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูง และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

การจัดการความรู้จะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องอาศัยคลังความรู้ในมหาวิทยาลัยเพื่อใช้เป็นแหล่งในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้ของบุคลากรและผู้เรียน รวมถึงใช้จัดเก็บ รวบรวมความรู้และข้อมูลขององค์กรอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และองค์กรแห่งความเป็นเลิศ ซึ่งปัจจุบันความก้าวหน้าและความทันสมัยของเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทำให้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการถ่ายทอดความรู้ของมหาวิทยาลัยเกิดความสะดวกรวดเร็วทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ บุคลากรของมหาวิทยาลัยสามารถค้นหาข้อมูลได้แบบไม่มีที่สิ้นสุดเกิดการเรียนรู้ การสรรสร้างความรู้ การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นการพัฒนาเพื่อนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย

การจัดการเทคโนโลยี โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันมีบทบาทและสำคัญมากที่สุด ดังนั้นมหาวิทยาลัยเอกชนไทยจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการเทคโนโลยีให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จึงจะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนไทยมีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศโดยพิจารณาองค์ประกอบด้าน **โครงสร้างพื้นฐานของเทคโนโลยีสารสนเทศ** ทั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์เป็นเครื่องมือที่มีบทบาทสำคัญ

ต่อการปฏิบัติงานในยุคปัจจุบันที่ต้องอาศัยความสะดวก รวดเร็ว โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชนต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมีความพร้อมใช้งาน ก้าวล้ำทันสมัย ย่อมส่งผลต่อการบริหารจัดการเพื่อการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ **การยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ** ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรทุกคนยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะด้านการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารและ ผู้ปฏิบัติงาน เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาและการจัดการเทคโนโลยีขององค์กร การที่องค์กรมีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์มีการตื่นตัวอยู่เสมอ การติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกจะมีประสิทธิภาพ การเชื่อมโยงแหล่งความรู้ทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรทุกระดับมีความเต็มใจพร้อมยอมรับแนวคิดทาง เทคโนโลยีภายนอกเข้ามาพัฒนาองค์กร และการเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาช่วยในการปฏิบัติงานของ องค์กร การยอมรับและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรในองค์กร จะช่วยส่งเสริมให้องค์กรมีการปฏิบัติงานที่ เป็นเลิศ ขณะเดียวกันบุคลากรในองค์กรทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีความตระหนักมี ความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จะช่วยส่งเสริมและผลักดันให้มหาวิทยาลัยเอกชนไทยมีความเป็นเลิศ **กำหนด นโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ** ทั้งด้านการจัดการเรียนรู้ และการจัดการองค์การอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ซึ่งทั้ง มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยสยาม มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยได้ลงทุนทั้งด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ บดินทร์ รัชมีเทศ (2550) นำเสนอลักษณะของการจัดการเทคโนโลยีที่ประสบความสำเร็จในยุคโลกาภิวัตน์ อาทิ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และตื่นตัวกับการนำเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือจัดการองค์การที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย ก้าวล้ำ ทั้งการผลิต ออกแบบ การติดต่อสื่อสาร การตลาด เป็นต้น และยังสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น ประเทศเศรษฐกิจดิจิทัล (digital economy) หรือประเทศไทย 4.0 มหาวิทยาลัยถือเป็นแหล่งเรียนรู้ในระดับสูง ผู้บริหาร ต้องตระหนักและให้ความสำคัญ ต้องมีการกำหนดนโยบายทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ชัดเจนแต่มีความยืดหยุ่นเพื่อให้ บุคลากรสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศได้ก้าวไกลและพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง ฉะนั้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการบริหารจัดการและช่วยในการจัดการเรียนรู้ใน มหาวิทยาลัยเอกชนไทยจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนไทยมีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ

กล่าวโดยสรุปจากผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ประกอบด้วย การปฏิบัติงานที่เป็นเลิศด้วยการจัดการองค์การที่มีประสิทธิภาพ ภาวะผู้นำผู้บริหารในลักษณะภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะ ภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรม ภาวะผู้นำเชิงการบริหารจัดการ การบริหารทรัพยากรมนุษย์มีระบบการคัดเลือกสรรหา บุคลากร การพัฒนาบุคลากร การธำรงรักษาบุคลากรเพื่อให้ได้มาซึ่งบุคลากรอันทรงค่า วัฒนธรรมองค์การ เสริมสร้างให้เกิด วัฒนธรรมองค์การทางความคิด วัฒนธรรมองค์การทางพฤติกรรม วัฒนธรรมองค์การทางวัตถุ เพื่อให้เป็นวัฒนธรรมร่วมทั้ง องค์กร ในการขับเคลื่อนองค์การไปในทิศทางเดียวกัน การจัดการความรู้ผู้บริหารมีการกำหนดทิศทางเป้าหมายการจัดการ ความรู้ การสร้าง แสวงหา การกลั่นกรองความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้สมาชิกขององค์การได้เกิดการ เรียนรู้ร่วมกันทั้งองค์กร และการจัดการเทคโนโลยีบนโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มีมาตรฐานและเกิด การยอมรับรวมถึงมีการกำหนดนโยบายทั้งด้านการจัดการเรียนรู้และการจัดการองค์การที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมจะนำพาและ ขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเอกชนไทยให้มีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศได้แน่นอน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะองค์ประกอบทางการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย เอกชนไทยเท่านั้น

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางด้านทรัพยากรที่เป็นปัจจัยนำเข้า อาทิ งบประมาณ ภาพลักษณ์องค์กร

2. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาในลักษณะของการเปรียบเทียบเพื่อศึกษาคุณลักษณะเฉพาะและคุณลักษณะร่วมของการจัดการองค์การแห่งความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยภายใต้การบริหารจัดการที่มีความแตกต่างกันในแต่ละสภาพแวดล้อมแต่ละภูมิภาคของโลก

เอกสารอ้างอิง

จุฑา เทียนไทย. (2550). *การจัดการมุมมองนักบริหาร*. กรุงเทพฯ: แมคกรอ-ฮิล.

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2551). *เครื่องมือการจัดการ*. กรุงเทพฯ: ไตรรัตน์.

บดินทร์ รัศมีเทศ. (2550). *การจัดการเทคโนโลยี*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.

ศุภลักษณ์ เศษชะพานิช. (2550). *การพัฒนากระบวนการบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน*. วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). *สารสนเทศอุดมศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2558, จาก <http://www.mua.go.th/university.html>

สุภางค์ จันทวานิช. (2552). *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทัย ดุลยเกษม. (2553). *ปรारมภเรื่องความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. *สารปฏิรูปร*. 6(69): 62–63.

COE. (2010). *Organizational Effectiveness*. Retrieved September 10, 2010, from <http://www.center4oe.com/>

Decharin, P. (2006). *High Performance Organization*. Bangkok: Commerce Department, Chulalongkorn Business School.

EFQM. (2010). *The European Foundation for Quality Management Excellence Model*. Retrieved October 9, 2010, from <http://www.efqm.org/en/>

Fulston Schools. (n.d.). *Excellence Model*. Retrieved August 12, 2012, from <http://www.fulschool.org/prodev/leadership/model.html>

Jupp, Vivienne and Younger, Mark P. (2004). A Value Model for the Public Sector. *Outlook Journal February*.

Salmi, J. (2009). *The Challenge of Establishing World Class Universities*. Retrieved June 20, 2009, from <http://www.copyright.com>

ZHOU Yuan. (2013). *Research on the Teaching Management of Private Universities*. 4(3): 46-53. Retrieved from: <http://www.cscanada.org>

Translated Thai References

- Chantavanich, S. (2008). *Qualitative Research Methods*. 17th ed. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Dulyakasem, U. (2010). Strengthening of Private Higher Education. *Institutions: Reform* 6(69): 62–63. (in Thai)
- Lalsuwanrut, T. (2008). *Management tools*. Bangkok: Trairut. (in Thai)
- Office of the Higher Education Commission. (2015). *Higher Education Information*. Retrieved June 25, 2015, from <http://www.mua.go.th/university.html> (in Thai)
- Rusameetes, B. (2007). *Technology Management*. Bangkok: Sangdown. (in Thai)
- Sestapanich, S. (2007). *A development of school administrative system for excellence private school*. (Doctoral thesis, program in Educational Admiration, Chulalongkorn University). (in Thai)
- Teainthai, J. (2007). *Management: perspectives for man*. Bangkok: McGrawHill. (in Thai)